

Telefonen ringer. Det är mörkt ute, fortfarande mitt i natten-  
och Maria svarar sömdrucket.  
Det är en granne till hennes café som hörs i andra änden.  
Hon borde ta sig dit, säger grannen. Något har hänt.  
Genast det är Maria klarvaken.  
Hon slänger sig i bilen och kör den vanliga vägen mot sitt café.  
Gatorna är nästan helt öde.  
Väl framme kliver hon ut och blir stående.  
Alla cafets stora fönster ut och räk rossade.  
Maria går som avdomnad genom förödelser.  
Då piper det till i mobilen.  
Ett sms från orsändsnummer.  
Där står bara två ord. En månad.  
Hon har fått en tidsfrist.  
Maria står helt stilla och stirrar på orden.  
Hon vet inte vad hon ska ta sig till.  
Hon hör en imam som är väldigt inflytelserik i Malmö.  
Hon tänker att hon kan hjälpa henne med medling-  
eller få bort den här påhittade skulden.  
I hopp om att den här imamen ska kunna hjälpa henne-  
ger sig Maria av till Malmö tillsammans med sin mustern.  
Mustern som är muslim har slöja.  
Maria tänker att det är bra att det är nån med hijab.  
Hon ser extra muslimsk ut och religiös ut.  
Då tänker hon att det är bra för att jag ska hem till en imam.  
Hon ser en ring som hon vet att det är dyrt.  
Hon tänker att den kan lämna igåva till imamen-  
för att han ska bli mer värligt inställd och vilja hjälpa henne.  
Hon hoppas att han kan medla med utpressarna-  
och få bort skulden. Hon har inte pengarna.  
Väl i Malmö står Maria tillsammans med sin mustern-  
utanför en bred dörr. Hon är nervös när hon knackar på.  
En ung man öppnar och hon ber att få tala med imamen.  
En stund senare dyker en äldre herre med skägg upp.  
Maria förklarar sin situation och ber om att få hjälp.  
Imamen ser bekymrad ut och skakar på huvudet. Han kan inget göra.  
Maria visar upp ringen, men imamen säger att han inte kan hjälpa henne.  
Då kliver mustern fram och talar för Maria sak-  
och till slut går imamen med på att träffa dem igen.  
Han ber dem komma tillbaka nästa dag.  
Maria känner en våg av lättnad.  
Kanske kan situationen lösa sig trots allt.  
Ett par timmar senare ringer telefonen.  
Det är en bekant till Maria. Han säger att han har nåt viktigt att säga.

Sen säger han att mötet med imamen dagandar på inte kommer bli av.  
Maria får en stor klump i magen. Hon frågar sin bekant vad han menar.  
Jag vet inte, säger han.  
Jag har fått ett telefonsamtal där han bät mig hälsa till dig att det inte ska bli nåt.  
Han vill inte träffa dig.  
När Maria lagt på blir hon stående med telefonen i handen.  
Hon sjunker ihop.  
Utpressarna är hela tiden steget före och hon är tillbaka på röta ett.  
Du lyssnar på fjärdedelen av familjen.  
En serie baserad på reportageboken  
Familjen av Johanna Bäckström Lärneby.  
Det är också Johanna Bäckström Lärneby som berättar den här historien.  
Namnen på familjemedlammarna är fiktiva.  
Och det är också namnen på deras brottsoffer.  
Del fyra, familjen eller staten.  
Polisen i Angered har alltså sen 2017 riktat in sitt arbete  
särskilt mot familjen Allasim genom den så kallade myndighetsimmensamma insatsen.  
Det här efter att familjen Allasim står för en  
oproportionerligt stor andel av brotten som begås i Angered.  
Mellan åren 2015 och 2017 får familjen närmare 200 anmällningar mot sig.  
Anmällningar som nästan aldrig leder till nåt eftersom folk inte vågar vittna.  
Familjen beskrivs av vissa som en mafiafamilj och deras makt i området är stor.  
Abonissar, familjens överhuvud har aldrig blivit dömt för nåt brott i Sverige.  
Han är en högt ansedd imam och tar avstånd från all kriminell verksamhet.  
Men sen 2017 intensifieras polisens arbete mot familjen som blir allt mer pressad.  
Det är söndag 9 juli 2019 och ett fint duggräng landar på polisernas uniformer.  
Två polispatruller står utanför den lagerlokal i Göteborg.  
De befinner sig på en plats som heter Partihallarna.  
Partihallarna i Göteborg är en mötesplats för gråsisthandlar.  
Det är stora gråsistföretag som ligger där.  
Det ligger inkläm mellan motorvägen och Göta-Älv, kan man säga nästan.  
Litet område. Vet man inte att det finns där, så hittar man. Man åker inte dit.  
Men det ligger väldigt nära centrum. Det är bara någon kilometer från centrum.  
Abonissar och hans son har sitt företag där, hans äldsta son.  
Abonissar brukar vara där och jobba. Han är sjukpensionär.  
Han brukar vara där och spela på datorn och förgiva tiden.  
Sen känner han många av de andra gråsisthandlare.  
Många av de är från samma klan. Han dricker kaffe och det är socialt för honom.  
Så han är där ganska ofta.  
Sonen har ett importföretag där i lokalen, eller lagret där han har det i lokalen.  
Där är det lagerhyller från tak till golv med allt möjligt.  
Allt ifrån vattenpipor till dukar, till bestick, till väskor, till you name it.  
Vad som helst finns där. Det är belamrat med saker som han importerar och säljer.  
Polisen har med sig en sökhund.

De har fått ett tips om att det ska finnas droger i företaget Paketprinsens lokaler. Paketprinsen är namnet på Nissar All Asims importföretag. Nissar är en av Abonissars äldre söner. Om du tycker att du har hört namnet förut så är det helt korrekt. Kommer du ihåg Adan som väntade på en parkeringsplats på Kortedala Torre? Det var två män som misshandlade honom och som hotade honom till livet den dagen. De två männen var Nissar och hans son Samir. Den gången vågade faktiskt Adan och hans vän Osman vittna mot familjen. De flesta vågar inte göra det och polisens arbete hindras ständigt-  
-av den skräck som familjen sprider omkring sig. Därför är det här tipset om att det ska finnas droger i företaget Paketprinsens lokaler så viktigt. Om polisen kan hitta konkreta bevis på brottslig aktivitet i familjen All Asims lokaler-  
-så är de inte beroende av vittnesmål och med tillräckligt stark bevisning-  
-kan tillslaget leda till en fallande dom. Dörren till lokalen är låst då ingen är på plats, vilket polisen räknat med-  
-när de valt att komma en tidig söndagsmorgon. Poliserna tar in med hjälp av en låsesmedel och påbörjar arbetet med-  
-och söker igenom lokalen. Men de hittar ingenting. Hunden markerar inte en enda gång. I anslutning till den stora lokalen finns en mindre. Polisen tar in även i det här utrymmet med hjälp av låsmedeln och fortsätter sökandet. Gruppchef Andreas Borg står vid byggnadens ingång för att försäkra sig om-  
-att ingen kommer in utan polisens vetskap. En man i 60-årsåldern kommer förbi och undrar vad som pågår. Andreas Borg frågar vem han är. 60-åringen berättar att han är ansvarig för en föreningslokal i byggnaden-  
-och att det mindre förrådet som polisen just är ifärd att söka igenom är hans. Bra, säger Andreas Borg. Har du nyckeln? Det har inte mannen. Han har nämligen sen ett par månader tillbaka-  
-hit ut lokalen till Abunissars son Nissar, alltså Nissar som äger paketprinsen. 60-åringen pekar på den större lokalen som hör till paketprinsen för att förtydliga vem han menar. När polisen frågar en extra gång om nyckeln säger han att han inte har någon-  
-och att Nissar, så fort han hydde den mindre lokalen i april, bytte ut låset. Just då ser poliserna hur hunden markerar vid en stor blå sportväska i den mindre lokalen. När de öppnar väskan hittar de två vapen. En AK-47 och ett automatvapen av äldre modell och så ammunition. Längre in i lokalen vid en ventilationstrumma hittar de en svart bäg. I den finns en mindre våg, en villisk kasse med matkniv, en sked och resten av pulver. Där finns också en genomskinlig påse med lite papper och pulver. Båda väskorna tas i beslag. Ingen i familjen alla sim vet ännu vad som sker i deras lokaler. Abunissar ligger hemma och sover. Telefonen ringer. Det är den 60-åriga mannen som talat med polisen vid partihallarna som försöker få tag på honom. Men Abunissar sover djupt och hör inte att det ringer.

Till slags bränsfru så irriterad som bara, kan du vakna? Du har telefon.  
Då får han reda på att polisen är i partihallarna och gör en rassia i hans sons lokal.  
Det brukar han vara och jobba.  
Abunissar fort på med kläderna, tar nyckeln till bilen, in bilen i garaget-  
och kör han till partihallarna. Han tänker att det här är lös. Vad är frågan om?  
Han har ingen aning om varför polisen är där.  
Han åker dit för att kolla vad som händer i våra lokaler.  
Han kommer dit och så pratar han med polisen och frågar exakt vad som har hänt och vad de gör.  
Polisen undrar om Abunissar har nyckel till lokalen.  
Det har han och han överlämnar genast nyckelknippan.  
Så berättar polisen att de hittat vapen i lokalen-  
och att Abunissar är misstänkt för grovt vapenbrott.  
Och sen dröjer det inte längre förrän polisen griper honom.  
Och de sätter honom i polisbilen.  
Att familjen alla sims överhuvudgrips är sensationellt.  
Släkt runt om i hela Europa undrar vad det är som pågår.  
Abunissar som är en erkänd imam, en respekterad man-  
och som aldrig döms för något brott under de 36 år som han bott i Sverige.  
Det här är inte bra för Abunissars rykte.  
Polisen själva menar att det är en oerhört markering från deras sida-  
att gripa familjens överhuvud på det här sättet.  
Under häkningsförhören säger Abunissar att han är oskyldig.  
Han vet inget om några vapen och inget om den mindre lokalen.  
Enligt honom är det bara den stora lokalen som hör till paketprinsen.  
Situationen är spänd.  
Häkningsförhandlingen hålls i tingsrättens säkerhetssal-  
och säkerhetspådraget är stort.  
Ett tiotal poliser står innanför antringen till domstolen-  
och fem poliser sitter med inne i förhandlingen.  
Åklagaren vill få Abunissar dömd för grovt vapenbrott.  
Det får hon inte. Rätten väljer den lägre misstankgraden, skärligen misting.  
Abunissar får sitta häktad ytterligare en vecka-  
i väntan på omhäktesförhandling.  
Men den man polisen egentligen vill åt är 39-årige Nissar, Abunissars son.  
Det är Johan som blivit utpekad som den som hyrfrådet-  
där vapen hittades, så det är han som åklagaren-  
borde kunna fälla för grovt vapenbrott.  
Ett problem är bara att det inte finns nåt kontrakt-  
men allt pekar på att det är paketprinsen som hyr den mindre lokalen.  
Polisen hittade till exempel kartonger-  
märkta med paketprinsens etiketer i den mindre lokalen-  
och även dokument med namn på medlemmar från familjen Alassim.  
Och så har jag också polisen den 60-åriga mannens vittnessmål.  
För att verkligen försäkras jag om att det är Nissar som hyr den mindre lokalen-

ringer polisen upp 60-åringen för ännu ett förhör.  
Mannen upprepar.  
Det är Nissar som hyr lokalen där polisen hittat vapen.  
Under tiden sitter Abunissar kvar i häktet med fulla restriktioner.  
Hans son Nissar Alassim ägare till och vd för paketprinsen-  
häktas i sin frånvaro och efterlyses.  
Det dröjer en månad.  
Men tisdagen, den 2 juli, kliver Nissar in på polisstationen-  
i centrala Göteborg.  
Många poliser är förvånad över att han alls dyker upp-  
men kanske blev trycket på honom från släkten för stor.  
Man vill inte ha sin ledare Abunissar i häktet, så Nissar behöver offra sig.  
När Nissar dyker upp i Göteborg förhör ju polisen honom-  
för det är han som står på det här företaget som kallas för paketprinsen.  
Nissar nekar till brott och han understiker att hans pappa-  
Abunissar absolut inte är skyldig till nåt.  
Den mindre lokalen där polisen hittat väskan med vapen-  
tillhör varken honom eller paketprinsen.  
Och Nissar säger att han har ingen aning om den väskan-  
han har aldrig sett den förut.  
Och sen säger han också att polisen blisar i förhållande.  
Vi har ju hittat massa kartonger och sopsäckar-  
med paketprinsens etiketer på permare var.  
Med namn på Nissar och hans bräder och så där.  
Och Nissar säger att han sålde ett parti till en person som hydde det.  
Och han heter Tarek säger han helt plötsligt.  
Polisen bara, va? Finns det någon som heter Tarek helt plötsligt?  
Vad är detta nu?  
Jag var i detta nu.  
En helt okänd person dyker plötsligt upp i den här herman.  
Det här är första, men absolut inte sista gången-  
som polisen får höra om Tarek.  
Nissar förklarar att Tarek hyr den mindre lokalen-  
och att Nissar sålt ett parti med blandade varor till honom.  
Det är därför polisen hittat kartonger-  
med paketprinsens etiketer på.  
Och om det råkar komma med någon sopsäck med gamla permardär bröderna alla syns namn finns med så är det kanske så.  
Men det är i så fall bara gammalt skräp som ingen saknar.  
Och ifall vittnet, den 60-åriga mannen-  
har sagt att Nissar hyr fråd av honom-  
så stämmer det helt enkelt inte, menar Nissar.  
Han står inte på något kontrakt, han har inga nycklar dit-  
och han vet inget om några väskor med vapen-

eller annat suspekt innehåll.

Polisen suckar.

Det här är en helt ny berättelse.

De tar in 60-åringen på ett nytt förhör.

De frågar när han hyrde ut den mindre lokalen-

och han säger att det var för ett par månader sedan.

Och sen lägger han till, lite spontant-

att han hyrde ut förrådet till en annan person också.

Polisen förstår inte vad han menar, det här är ny information.

60-åringen förtydliggade att han först hade hyrt ut frådet till Nissar-

men att han sen hade hyrt ut till en man från Skåne som heter Tarek.

Han har träffat honom vid ett tillfälle-

och nu har Tarek inte betalat hyran på flera månader.

60-åringen vet inte vad Tarek heter i efternamn.

Han har haft en lapp med Tareks mobilnummer på-

men den har han tyvärr tappat.

Polisen suckar djupare.

Till slut kan de inte låta bli att fråga 60-åringen-

om någon har påverkat honom för att få honom att berätta den här historien om Tarek.

60-åringen säger att det kan ingen göra.

Så berättar han att det kan vara svårt att få tag på Tarek-

eftersom han har hört att han är död.

Han ska ha blivit skjuten i Göteborg ett par månader tidigare.

Polisen kollar sina arister och ser att en man från Skåne som heter Tarek-

mycket riktigt blev skjuten i maj i Göteborg.

Nissar har precis pekat ut en man som ägare till lokalen med vapnen-

och vittnet har bekräftat hans historia.

Polisen har ingen möjlighet att verifiera berättelsen-

eftersom mannen som pekas ut inte längre vid liv.

Och det slutar inte här.

Nissars motoffensiv mot polisen har bara börjat.

Och sen så helt plötsligt en lördag mitt på helgen-

så kommer en 15-årig kille som heter Salim-

kommer in till polisstationen, stora polisstationen på Skånegatan-

mitt i centrala Göteborg, mitt emot Ullevi.

Där är stora polishuset i Göteborg.

Där kommer Salim in med en advokat.

Och sen så erkänner han väskan i paketprinsens lokaler.

Han säger att det är han som förvarar den där-

och att det är en man som heter Tarek-

som han har hjälpt med den där väskan.

Ännu en allasim alltså.

Salim är brorson till Nissar-

och redan när han dyker upp misstänker polisen-

att familjen alla sim har valt att offra 15-åriga Salim-  
för att få Nissar frikänd.  
Men polisen tar i alla fall in Salim och hans advokat på förhör.  
Salim berättar att han ibland hjälper till-  
hos sin farbror Nissar på paketprinsen-  
och att han då lät känna en man som heter Tarek-  
som hyr en lokal i samma byggnad.  
Tarek hade sagt att Salim kunde tjäna pengar-  
om han hjälpte honom och sen gett honom en väska.  
När Tarek blev dödad så visste inte Salim vad han skulle göra av väskan.  
Han åkte till partihallarna för att gömma den där.  
Väl på plats hade han sett att det var vapen i väskan-  
och blivit väldigt rädd.  
Han hade gömt väskan och inte berättat för någon om den.  
Varken polisen eller åklagaren trodde minsta på Salims berättelse.  
Han har svårt att komma ihåg detaljer.  
När polisen ett par dagar senare ber honom komma in på ett kompletterande förhör-  
har han ännu svårare att minnas vad som hände med Tarek och väskan med vapen.  
När det väl blir rättigång kallas Salim som vittne, inte som misstänkt.  
Istället är det Nissar som åklagaren vill få dömd för grovt vapenbrott.  
Rättigången ska starta och alla kliver in i salen.  
Åklagaren kallar Salim att vittna.  
Han är så liten och han kommer in och han ställer sig och ska vittna-  
och säger inga kommentarer, inga kommentarer, inga kommentarer.  
När åklagaren frågar sig vad heter du, inga kommentarer, hur gammal är du?  
Du måste ju säga vad du heter, inga kommentarer, inga kommentarer, inga kommentarer.  
Den här lilla, lilla pojken och man känner att han är så instruerad och säger inga kommentarer.  
Och då säger han inga kommentarer på allting.  
Salim medverkar alltså bara som vittnö trots att han är sent brott.  
Helt enkelt, för att åklagaren är övertygad om att familjen använder-  
15-åriga Salim för att rädda Nissar.  
Och det finns en anledning till att man från familjens sida fått Salim-  
och ta på sig skulden för brottet.  
En 15-åring får inte ett lika högt straff som en vuxen.  
Och man kan väl säga att även om familjen hade tyckt att det var smart-  
att den här lilla 15-åringen skulle erkänna det brottet-  
så är det ingenting som varken polisen eller rätten går på.  
Utan de menar på att det är Nissar som egentligen ligger bakom det här.  
Men Nissar döms inte, för rätten tycker inte att polisen och åklagare kan visa-  
att det är bevisat att han kände till den här väskan i lokalen.  
Trots att polisen är övertygad om att det är Nissars vapen som man hittat-  
i lokalen, så är bevisningen till sist inte starkt nog.  
Familjen har återigen lyckats skring gå svensk rättssystem.  
Jag vill ju bevaka den här rättgången, för jag tyckte att det här målet var intressant-



och var ganska typiskt för hur familjen resonerar när det gäller kriminaliteten och hur de ställer upp för varandra också.

Ja, för familjen alla sim finns det ett självklart sätt att agera.

Om en familjemedlem blir anklagad för brott så engagerar sig hela familjen.

Samma sak gäller för dem som vågar anmäla eller som hamnar i konflikt med någon i familjen.

Då har man inte bara hamnat i konflikt med en person utan med hela familjen.

Och den är stor och har ett våldskapital som sträcker sig hela vägen till dödligt våld.

För matchmord som tvingades flytta från angred och leva på hemlig ort så blev konsekvenserna av att vittna enorma.

Vi kan inte berätta mer om matchmord, men klart är att hans vittnesmål ledde till att medlämmar ur familjen blev dömda och hamnade i fängelse.

Om än försenat på grund av platsbristen på svenska anstalter.

Och Nisar blev faktiskt också dömd till fängelse.

Två och en halv vecka efter att han friades från anklagelserna om vapenbrott så dömdes han till två månaders fängelse för olagahotoratfylleri-ringanarkotika brott och hastighetsöverträdelse.

Det här är kopplat till ett brott vi väl känner till.

Nämligen misshandeln av Adan på Kortedala-Torre.

Adan och Osman vågade vittna och både Nisar och hans son Salim blev dömda.

Salim till sex månaders fängelse för misshandel-förgripelser mot tjänstemann och olagahot.

Men många fall kommer aldrig till domstol.

Många fall kommer inte ens till polisens kännedom eftersom de som utsätts för brott där familjen är inblandad inte vågar anmäla.

Vi ska återvända till en av de här personerna till Maria.

Caféägaren kämpar för att bli fri från skulden som hon enligt indrivarna måste betala.

En skuld som egentligen inte hennes till att börja med och som hon varken vill eller kan betala.

Men att gå till polisen där kan hon inte heller. Det är för farligt, menar hon.

Överhuvudtaget berättar om vad som hände för en journalist som Johanna Bäckström-Lärnebeer också oerhört farligt.

För att skydda dem som ändå valt att berätta sina historier för Johanna så har hon gått tillverka på ett lite speciellt sätt.

Hon berättar allas historier genom Maria.

Maria är en fiktiv karaktär.

Maria är inte en person, utan Maria är flera olika företagare-som jag har intervjuat under årets slopp.

En del har jag träffat på, en del har jag intervjuat och en del har jag hört om.

Och så har jag skapat Maria av dem.

Så det finns en mängd olika företagare som jag har gjort till Maria.

Berättelsen om Maria är alltså tyvärr inte särskilt ovanlig.

För Johanna Bäckström-Lärnebeer är det viktigt att de som utsätts får sin historia hörd.

Att skapa karaktären Maria är ett sätt att låta alla få komma till tals-utan att någon enskild företagare ska kunna bli identifierad.



Maria är på väg tillbaka till Göteborg efter det misslyckade-försöket med imamen i Malmö.  
På vägen hem får hon ett meddelande.  
Någon har skjutit mot kafet.  
Så istället för att köra hem tar hon sig raka vägen till sitt kafé.  
Polisen är redan där när hon kommer, hon vet inte vem som ringt om.  
I dörren ser hon fyra skotthåll.  
Tre av skotten har gått genom en innerväg och fortsatt in i köket.  
Ett har krossat glaset på en tavla.  
Johanna undrar över hur polisen ser på fall som Marias.  
Hur tänker de om det?  
Hon frågar en polis som heter Markus Ekvall och jobbar i Angered.  
Han har arbetat många år i området och enligt honom känner polisen till-vad som händer med företagare, hur de blir utpressade-och hur oerhört svår situationen är för dem.  
De gör det, för de poliser får ju också höra rykten.  
Att se vet att det är sant och att det förekommer stor utsträckning.  
Man sa också svårigheten, för det är nästan alltid ord som står mot ord.  
De som är utpressade vågar inte vittna eller vill inte vittna.  
Då har polisen ingenting.  
Då får de ju inte tag i några bevis eller ett vittnesmål.  
Det gör att de allra flesta utpressningar klaras ju aldrig upp.  
Det värsta man kan göra är att man börjar betala-för de mjölkas man på pengar hela tiden.  
Men han förstår att folk gör det och desperaterar att man är rädd och inte vågar.  
Johanna undrar varför polisen inte bara kan i sensätta en överföring av en summa pengar-så som Sarssa, Marias, Ryska och Livak det tycker att de borde göra.  
För det första skulle det vara bevisprovokation och det är förbjudet i svensk lag.  
För det andra handlar också om säkerhet.  
Vad händer om det upptäcks?  
Målsägen ska man ha en tvåbarns mamma som står där med de påsepengar-i något skogsbyn och lämnar över till våldsverkare som mördar det.  
Där blir det också fara för privatpersoners liv.  
Man kan inte spela med människorliv på det sättet.  
Det kan aldrig polisen göra för det blir för farligt och den risken kan man inte ta.  
Så det blir inte lätt, det är inte svartvitt det här utan det är verkligen inte lätt.  
Samtidigt som han naturligtvis önskar att fler ska berätta-och säger att det i alla alla flesta fall är det hot.  
De vet ju att det räcker att skrämmas.  
Men jag menar att det kanske inte alla vet och jag menar att vem vill chansa?  
Nej, vem vill chansa? Maria vill i alla fall inte det.  
Hon säljer sitt älskade kafé och snart har hon också sålt sitt lilla blå hus-som hon trodde skulle vara det hus som hon skulle bli gammal i.  
Maria får skyddade personuppgifter.

Hon startar upp en caféverksamhet i en ny stad och hon känner att det kommer bli bra.  
Men hon säger till Johanna att det är oretvisst. Varför ska hon tvingas flytta?  
Hon har hört att utpressarna i Göteborg har frågat efter henne.  
Hon har kvar sin pistol och varje gång hon kör i en rondell-  
kör hon två varv för att försäkra sig om att hon inte blir förföljd.  
Hon tror inte att hon någonsin kommer sluta med det.  
Maria flyttar alltså och familjen bor kvar.  
Men de har sina egna bekymmer.  
Myndighetssamverkan fortgår och familjen märker av det på alla fronter.  
Och det finns en fråga som verkligen upprör familjen alla sim.  
Det handlar om Ahmad, Amina och Hakim's son som vi hört om lite tidigare i serien.  
Familjen är otroligt illa berörda när det gäller tvångsomhändertagandet av den femåriga pojken.  
Det är november 2019 och nånting är på gång i Angereds centrum.  
Allt fler människor samlas. De har skyltar och plakat.  
Det är familjen alla sim som håller i en demonstration.  
Och det gör dem utanför ett nämndmöte i Angereds centrum.  
Jag blir inbjuden till den här demonstrationen när jag får ett e-mail.  
Den och den tiden ska vi demonstrera utanför Angereds centrum utanför nämndmöte.  
Om man har varit i Angereds centrum vet man att där de har nämndmöte-  
det är en lokal med glasrutor från golvetittal eller väldigt stora fönster.  
Så där inne satt politikerna.  
Sen hade de i familjen och alla familjens vänner. Det var en stor demonstration.  
Abudnissar var där och pratade i megapon på torget och förklarade vad det var som hade hänt.  
Socialtjänsten hat kidnappateras barn för det är så de upplever det.  
Även om det är förvaltningsrätten som fattar beslut om folk som händer tagande och barn-  
så finns det en missuppfattning och ganska många som tror att det är socialtjänsten som gör det.  
Johanna ringer Ulf Merlander för att höra hur polisen tänker inför demonstrationen.  
Har de någon extra bemanning?  
Hur ser det ut nu när familjen ska samlas på det här sättet? Mitt i Angered?  
Han bara, nej, det är klart vi inte har. Jag bara, vad har ni inga nex?  
Han bara, nej, de kommer att sköta sig.  
Och så berättar han att de hade ansökt om demonstrationstillstånd precis som man ska göra.  
Så att han var ganska nöjd med det. Han sa såhär, det här är helt otippat för familjen.  
Att de formellt kommer in med en ansökan precis som man ska göra till polismyndigheten  
för att söka tillstånd för att få demonstrera.  
Och då har de gjort och då får de tillstånd att demonstrera.  
Och vi kommer ha vår vanliga bemanning. Vi kommer inte att stå där med någon extra styrka och så  
där.  
Och demonstrationen gick också mycket lugnt till.  
Och sen efteråt så blev de inbjudna till nämndmötet ett par stycken och så fick de bara föra sin  
talande där  
och berätta för politikerna hur de såg på det här med tvångsomhändertagande av barn och så där.  
Här slutar Johanna Bäckström Lönnöby's bok.  
Och hade det inte varit ett ganska bra slut?

En öppning? Kanske kan familjen hitta ett sätt att leva i Sverige på som inte blir en ständig kamp. Men allt fortsätter.

Polisen räknar med att det tar åtminstone 15 år för att insatser som den mot familjen alla sim ska ge effekt.

En tidshorisont som de vet att politiker har väldigt svårt att acceptera eftersom de vill kunna ge konkreta

valluften om snabbare resultat i frågor som rör kriminalitet.

Efter att Johanna Bäckström Lönnöby's bok släppts så skriver Expressens utrikesreporter Kassem Hammadé

flera reportage från Libanon.

Där framkommer att Abunissar är anklagad för mord på en kvinna i Beirut.

Det här ska ha skett 1980 när Abunissar var 24 år.

Men han dömdes för det och han är efterlyst i Libanon så han kan inte återvända dit och gripsa.

1994 blir Abunissar i sin frånvaro dömd till döden i Libanesisk domstol.

En dom som senare ändrades till livstidsfängelse straff.

Han själv hävdar att han är okydlig och att det är kvinnans släktingar som försöker sätta dit han om.

Polisen i Angered bryr sig inte om uppgifterna om brott som Abunissar gjort sig skyldig till i Libanon.

Vi måste jobba med färgt material säger Ulf Merlande när Johanna Bäckström Lönnöby frågar om de nya uppgifterna.

Polisen har inte brist på färgt material.

Sommaren 2020 blir orolig i Göteborg.

Mitt i pandemin blommar en konflikt upp som verkar kunna sluta i ett regel rätt gängkrig.

Och på ena sidan konflikten hittar vi familjen Al-Asim.

Allt börjar på en bensinmack i hissing.

Två yngre familjemedlemmar, Samir Al-Asim och hans kusin Salim Al-Asim har tillsammans med några vänner-

tagit sig dit för att reda ut frågan om ett las smuggelsigaretter.

En bil kör för bio, plötsligt hör höga smällar.

Nån öppnar eld mot macken och mot Al-Asim.

Redan dagen efter kan polisen med hjälp av övervakningsfilmer få fast en 18-åring och en 17-åring.

Två killar som tillhör ett gäng som heter Backa-gänget som håller till i stadsdelen Backa på hissing mest.

Familjen Al-Asim är krängta. De kräver en stor summa pengar av Backa-gänget som compensation.

Backa-gänget vägrar. Inte en krona ska vi talas ut.

Men de vill heller inte att konflikten ska eskalera. Det är dåligt för deras ljusskygga affärer.

Familjen Al-Asim väntar en vecka. Sen kommer hem den.

Ett par unga män står utanför Backadalens spel och tobacken enkel servicebutik i Backa.

Plötsligt riker en vit skåp bil upp.

Sido dörren öppnas och ljudet av skott ekar över området.

Killarna utanför butiken springer för sina liv.

En av dem, en 20-åring vars bror hör till Backa-gänget, hamnar på eftersälken.

Han är skjuten i buken, men han har tur. Skadorna är inte livshotande.

Den redan spända situationen når nya nivåer.

Gängen på båda sidor positionerar sig.  
Abunissar och han söner håller flera möten med släktingar i områden-  
som Jellbo och Hammarkullen för att stärka sina allianser.  
På Backa-gängets sida sker samma sak.  
Det är nu definitivt en konflikt mellan Backa-gänget och familjen.  
Polisen får flera samtal om att det är nån som har satt upp vägsperarr i Angered.  
När man ska köra in i vissa bostadsområden.  
I den senaste konflikten, som startade i mitten av augusti-  
har vi förstått att det är väldigt hejtemperatur.  
Där har vi sett att man håller koll på sitt område i våra kvarterar.  
Erik Nord, polisechef i Göteborg, kommenterar situationen och rapporterar.  
Så har man upprättat kontrollplatser in i områden-  
där det är personer som stoppar bilar.  
Det finns uppgifter om att man lyser in i bilarna och tittar vad det är där i.  
Det finns uppgifter om att de har varit maskerade-  
och det finns till och med uppgifter om att de har varit beräpnade.  
Och det är ju jättalvaligt.  
Sen är de inte kvar när vi kommer, för så fort vi får reda på det-  
så åker vi dit och försöker göra ingripp.  
Men det är ju jättalvaligt ändå för de människor som bor i området-  
och som blir stoppade, kontrollerade när de ska åka hem till sin bostad.  
Det skapar ju en ovöröred och otrygghet.  
Och det visar sig att det är familjen som har ställt upp de vägsperarrarna.  
Inte så att abbonisar står där och har ställt upp de vägsperarrar-  
men hans barnbarn och deras kompisar har gjort det.  
Som också har varit inblandade då i den här skottlossningen-  
och nu ligger i konflikt med backa gänget.  
Då är det folk som säger så här, ja, men...  
Jag har hört flera reaktioner som är så här på det.  
Varför familjen, den här myndighetsanverkan har ju inte alls hjälpt?  
Hur kan det komma sig att familjen kan ställa upp vägsperarr i angered i så fall?  
Om den har hjälpt?  
Och då svarade jag sig, ja.  
Men det kanske är så att det var 13 personer som ringde polisen-  
och berättade att det var familjen som hade ställt upp de vägsperarrarna.  
Och så kunde polisen åka dit och plocka in alla som var där.  
Och så kunde de låta dem sova i ett ennattea-resten på polishuset på Skånegatan.  
Det har ju ingen aning om hur ofta det har varit vägsperarr på olika ställen.  
Därför vi kanske inte har fått reda på det.  
Jag har ingen aning, men jag menar bara att folk har avsikt i polisen-  
i de här områdena ett gott tecken på att det faktiskt kanske håller på att ske nånting till det bättre.  
Situationen blir allt mer spänd.  
Då gör abonissar det han är bäst på, nämligen medla.  
Han kallar till ett möte mellan de inblandade parterna.

Ett par dagar efter vägsförrarna i angered-

Onsdagen, den 26 augusti, hålls ett märkligt möte på hotellpåst i centrala Göteborg.

Det får stor uppmärksamhet i medierna, så här låter det från Expressens nyhetsavdelning.

Det har varit lite mindre dramatik på drottningtorget i centrala Göteborg.

Det är nämligen så att ett femtontal personer som befanns sig på posthotellet vägar det att lämna, bygga den.

Darav så har flera polisen heter, vittnen menar upp till tio stycken varit på plats för att hantera den här situationen.

När polisen kommer dit så sitter det verkligen.

Då har bakagänget, familjen, flera av de här kriminella urfamiljen-

och det är någon från Tynered och det är någon från Stockholm från ett av de kriminella gängen i Stockholm som sitter och skjuter ihop fyrkantiga bord inne på hotellpåst, så att de blir ett lång bord.

Och så sitter de runt omkring det här lång bordet och så förhandlar de om vapenvila kan man säga, för då har det skjutits från bakagänget, familjen och så där.

Och nu har de bestämt sig för att möte, för kriminella har ingen lust att polisen går upp i nåt stabsläge och börjar jaga dem mer än vanligt för de vill vara ju i fri med sin affärer häls.

Så de har bestämt sig sin semellan, de kriminella Göteborg att här måste vi bara se till att skottlösningen upphör, så vi måste prata med varandra. Vilket de gör då på det här mötet?

Och så kommer polisen dit såklart och kollar igenom alla bilar och kollar igenom alla personer som är där, låter dem identifiera sig och polisen hittar ingenting som är kriminellt.

Och det är ju inte förbjudet att ha ett möte på hotellpåst.

Göteborgs påstensreporter är på plats utanför hotellpåst.

Och när vi kom hit ett par minuter senare så var det ett par polisfordon här och sedan så kom det ytterligare då fordon efter fordon under den här pågående insatsen och utanför hotellet så befann det sig till 10-15-tal män som stod och tittade mot hotellet och en liten stund senare då så gick polisen in på hotellet och då kom de här 16 personerna ut då.

Akim Al-Asim, en av Abunissars söner är en av de 16 personer som lämnar mötet tillsammans med Akim och flera andra i familjen.

När han går ut genom dörrarna på hotellpåst så möter han en polis och går ut genom dörrarna på hotellpåst och säger han såhär, nu behöver inte ordare, för skjutningarna kommer upp hörande. Och det gör dem.

Du har hört fjärde och sista delen av familjen.

En dokumentär baserad på Johanna Bäckström Lärnebyssbok, familjen.

Producent är jag Frida Anund.

Exekutivproducent Tove Frimann Leffler.

Mixning, Kristoffer Kronander och det här är en produktion för Nodeo.

Det är en produktion för Nodeo.  
Tack för att du har lyssnat.